

[Aksel Larsen.]

have Lov til at bemærke, selv om det er en Sidebemærkning, at den mest effektive Maade at undgaa disse Cigaretpapirsmuglerier paa er ved at afskaffe den fuldkomne uværdige Told paa Cigaretpapir. Det er en ren fiskal Told, som kun skal give Penge i Statskassen. Ved Socialdemokratiets velvillige Hjælp har man forøget Beskatningen af Cigaretpapir og de billige Tobaks- og Cærtsorter ganske kolossalt. Naar man i den Grad lader Skatteskruen gaa over Gevind, er det givet, at Fattigfolk søger sig Udveje, og det synes, at nogle har fundet en saadan ved selv at rulle Cigaretter. Det er aabenbart strafbart, og snart hver Uge læser vi om en eller anden Sømand, der er kommet galt af Sted, fordi han har smuglet Cigaretpapir. Men den mest effektive Maade at komme dette Smugleri til Livs paa er ved at tage Grundlaget bort og afskaffe Tolden paa Cigaretpapir og derved afskaffe en meget uretfærdig Beskatning af den arbejdende Befolkning. Men det ændrer altsaa ikke det, der for mig er Hovedsagen, at man fra Politiets og Justitsministeriets, i det hele taget fra Myndighedernes Side, ikke er saa ivrig efter at faa fat paa en overordnet, men til enhver Tid er saa ivrig efter at faa fat i menige Søfolk.

I øvrigt har Justitsministeren beskæftiget sig en hel Del med det, jeg har sagt til Kritik af hans Virksomhed, og jeg beklager meget, at Tiden ikke tillader mig indgaaende at beskæftige mig dels med hans Stilling til det, han kalder politiske Uroligheder, og dels med hans egen Rolle som politisk Urostifter i tidligere Tider, naar det gjaldt om at møde op, naar Højre vilde forvanske Stemningen i Baggrunden — det er et Citat fra Justitsministeren selv, fra før han blev Justitsminister, tror jeg nok.

Jeg vil ikke undlade at bemærke, at Justitsministeren her har givet en Redegørelse for Begivenhederne i Roskilde, som virkelig er træffende. Han siger, at da Politiet kom, fandt det to Urostiftere i Dammene, og i Anlægget laa to af Mødeforstyrreterne slaaet bevidstløse af Stormtropperne. Justitsministeren syntes ikke, der var nogen Grund for Politiet til at skride ind. Det er en ganske besynderlig Lære: de, der har Nævenyttighed nok til det og har Bidetænger, de kan selv holde Justits og ordne det paa anden Vis, det er udmærket, saa sparer Politiet at komme i Funktion! Et saadant Syn har Justitsministeriet i alt Fald aldrig anlagt over for Arbejderne.

Det, der skete i Roskilde, var, saavel efter Beskrivelsen, som Justitsministeren

gav, som efter Beskrivelsen fra konservativt Hold, det, at en Flok Arbejdere fra Roskilde, unge Arbejdere, dels D. S. U. og dels Ungkommunister, stillede sig op og sang Internationale, og det ophidsede Stormtropperne, og eftersom Pigtraadshegn skilte dem fra de unge Arbejdere, maatte de have Pigtraadssaks for at holde Justits, det hævder Præsten i Roskilde, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, det er Næstekærlighed i Henhold til Princippet og Skriftstedet: Slaar du mig paa den ene Kind, saa vender jeg den anden til!

Maa jeg over for dette Tilfælde fremdrage et Paralleltilfælde. Jeg talte i Sommer ved et Møde i Næsbyhoved Skov ved Odense. Der var mange Mennesker til Stede. Mødet blev holdt paa en afspærret Plads. Der var Højtaleranlæg, og midt under Mødet kom Konservativ Ungdoms Stormtropper og marcherede omhyggeligt et Par Gange rundt om Pladsen, syngende forskellige Slagsange, ubetinget i den Hensigt at forstyrre Mødet, anden Hensigt havde de ikke; de holdt ikke op paa en Henstilling fra Dirigenten, de holdt først op i det Øjeblik, da jeg gennem Højtaleren oplyste dem om, at hvis de vilde have det paa den Maade, saa kunde de godt faa det, men saa vilde der fremtidig ikke kunne afholdes noget konservativt Møde i Odense i Ro, det skulde Arbejderbefolkningen nok sørge for. Saa tav de stille og forsvandt derfra.

Den konservative Ungdom i Roskilde mener, at hvis Arbejderungdommen under et konservativt Møde synger Internationale, har man Ret og Pligt til korporligt at overfalde dem, kaste dem i Vandet og slaa dem bevidstløse, men det gør intet, hvis de Konservative andre Steder i Landet ødelægger anderledes tænkendes Møder med Sang og Halløj. Der findes et Utal af Eksempler paa, hvorledes Konservativ Ungdom, navnlig Stormtropperne, har overfaldet anderledes tænkende, slaaet dem bevidstløse o. s. v. Det tager for lang Tid at tælle dem, men de Herrer skulde gaa saa stille med Dørene.

Justitsministeren beskæftigede sig derefter med Andreas Hansen-Spørgsmaalet. Jeg ser mig desværre nødsaget til at bruge et Citat af Socialministeren; jeg har spekuleret meget over, hvordan jeg skulde karakterisere Justitsministerens Udtalelser uden at komme i Konflikt med Formanden, men jeg er blevet hjulpet af Socialministeren, der, hvad smidig Tunge angaar, staar betydeligt over mig. Socialministeren udtalte i Gaar, at „selv om man ogsaa vil kunne hævde, at under Diktaturet maa ingen sige Sand-